

ΟΙ ΜΥΛΟΙ ΤΟΥ «ΜΑΚΑΡ»

Γράφει ο ΜΑΚΗΣ ΑΞΙΩΤΗΣ
27/8/2008

Η ρεματιά κατεβαίνει πίσω από τη Γαϊδουρόραχη και βλέπει στα χωράφια της Λαπτσή. Ψηλά περνά ο δρόμος που από τον Παστουρμά έρχεται προς τα Βασιλικά. Εδώ στον αυχένα περνά τοτσιμεντένιο αυλάκι που οδηγεί τα νερά της πηγής (Μάκρη) σε δεξαμενή και από εκεί στον κάμπο. Από υψόμετρο 93 μέτρα μέσα στο δάσος (καταρράκτες), 640 κυβικά μέτρα την ώρα (σε καλές βροχές) το νερό κατέβαινε και κινούσε πέντε υδρόμυλους. Ο ένας είναι ο γνωστός μας στον Παστουρμά. Οι άλλοι τρεις, σε σειρά στη ρεματιά, ξεπατωμένοι απ' το χρόνο, στέκονται κτιστά ερείπια και χαμηλά, επάνω από τα σταροχώραφα ο παλιότερος μύλος που σώζεται. Αυτοί οι νερόμυλοι, γνωστοί από τον Αρχοντόπουλο σαν «Μύλοι του Μάκαρ» αναφέρονται στα οθωμανικά κατάστιχα του 1671 (Ν. Καρύδης). Βέβαια, οι εγκαταστάσεις ανακαινίστηκαν μέσα στο χρόνο όπως δείχνει η επιγραφή στο μύλο του Ψαθά που χρονολογείται στα 1861*. Ψηλά κοντά στον πρώτο μύλο, στα 2001 ήταν ερειπωμένος ο ναΐσκος του Χριστού. Γύρω του και εντοιχισμένα σ' αυτόν αρχιτεκτονικά μέλη της παλιάς εκκλησίας, δείχνουν το «Κέντρο» ενός Μεσαιωνικού οικισμού, συνέχεια αυτού της Λαπτσή, αφού τα κεραμικά κομμάτια είναι σκόρπια σε μεγάλη έκταση. Σίγουρα, εδώ στην πορεία των αστεϊρευτων νερών πολλά θα μπορούσαν να γίνουν στο βάθος του χρόνου.

Ο Χριστός στα 2001

Στο Χριστό

Ο μύλος της κορυφής (πρώτος)

Ο δεύτερος μύλος

Στο δεύτερο μύλο

